

mekkora ugrások vannak havonta. Ha erre valaki stabil költségvetést tud tervezni, azt nagyon megköszöném.

Dr. Szabó Gyula:

Szeretném, ha számszerűen is elhangzana, hogy az egészségügyi dolgozóknak ígért 24-27%-os bérfelzárkózást hogyan sikerült végrehajtani vagy a hiány elnyelte ezt a pénzt, amit a Kórház erre a célra kapott?

Dr. Nagy László:

Az alapszabályok tekintetében 14,4%-os, a pótlékokkal együtt pedig 15 %-os bérfelzárkózást hajtottunk végre, ez havonta 1.300 eFt-os plusz kiadást jelent. Ha 9 hónappal felszorozom ezt az összeget, akkor ez kb. 12 millió forint kiadást jelent még erre az évre. Azt is el tudom már mondani, hogy a március 31-ig bekövetkezett létszámcsökkentéssel éves szinten közel 5 millió forintos bruttó bérmegtakarítást értünk el, és az év közben várható létszámcsökkentésekből még 3,3 millió forint jön be. Ez a két összeg 3/4 részét fedezi a mostani 15%-os béremelésünknek, s ezért merem mondani, hogy a bevételi oldal növekedése a dologi kiadásokban lévő hiányunkat úgy néz ki, hogy fedezi, a dologi kiadásokat a II. félévben tudjuk kezelni, ha most az eddigi 2 hónapos elmaradásunk valamilyen módon rendbejön.

Tránszky László:

Valószínűsíthető, hogy a 8 millió forintot felüli 5 millió forintot - ami céltartalékban van - már nem szükséges felhasználni?

Dr. Nagy László:

Nagyon bízom benne, hogy nem kell. A jelenlegi állás szerint, ha azok a havi bevételeink kb. így alakulnak, ahogy most az elmúlt 2 hónapban, tehát ezzel az emelt összeggel, akkor talán nem. Itt azért van egy csapda: az OEP által a strukturaváltásból származónak tervezett megtakarítás nem jön be, akkor az országos alapdíjat csökkentik, s akkor a mi bevételeink is csökkenni fognak. Azért mondom, hogy ha a jelenlegi körülmények között, ezekkel az összegekkel számolok, akkor úgy néz ki, hogy nem kell a maradék ötmillió.

Leszkóvszki Tibor:

További kérdés? Vitára bocsátom az előterjesztést.

Törzsök Károly:

Amikor a Bizottság megkezdte munkáját, illetve beadta jelentését, én megkaptam azt a január-márciusi pénzforgalmi kimutatást, ami a Kórház I. negyedéves előirányzatait és az előirányzatokkal szembeállított teljesítéseket tartalmazta.

Természetesen én stabil költségvetési szisztémában gondolkodva a következőket tudtam ebből kiolvasni:

- Az alapilletményeknél az előirányzat a tavalyi tényleges teljesítéshez képest 14,5%-kal magasabb, a felhasználás 3,5 millió forint megtakarítást mutat.
- Az illetménypótlékok előirányzati indexe indexe a tavalyi tényleges felhasználáshoz képest 17%-os növekedést mutat, a felhasználás az előirányzathoz képest 700 eFt megtakarítás jelentkezik.
- Lényeges túllépés van a 13. havi bérnél, ami az I. negyedéves ütemezés szerint 1,4 millió forint, a felhasználás 5,9 millió forint. Én ezt tervezési hibának tartom, mert a 13. havi fizetés a törvény szerint az első hónapban történik, tehát nem lehet ütemezni négy negyedévre. Tehát az I. negyedéves teljesítést a 13. havi illetmény címén kifizetett 4,5 millió forint plusz járadékai a teljesítés százalékát növelik.

Mindezek alapján az előbb említett 2 címen a teljesítés mértéke a 3,5 millió forint plusz 700 eFt, s ennek 46,2%-os járuléka alapján a prognosztizálható tartaléka ennek a két sornak éves szinten 25 millió forint -

ismét hangsúlyozom: akkor, ha stabil költségvetési keretben történik a gazdálkodás és ha a 24 százalékosra ígért bérfelvezetést nem tartalmazza az 1996. március 14-én elfogadott költségvetés.

A bérfelvezetés pótfedezetét a TB költségvetés pótolja.

Ha a másik oldalról: a költségvetési előirányzatok szerint gondolkodom, és abban a vonatkozásban próbálom megközelíteni, hogy a 13. havi bérkifizetése csak az I. negyedévben van, tehát ennek a végigvezetése a teljes évi felhasználás vonatkozásában az I. negyedévi felhasználás ütemezése szerint pedig járadékaival együtt 12 millió forint tartalékot jelent a bérköltségeknél.

Én a bérköltségek vonatkozásában e két területen látok problémát, olyan problémát, ami számomra még egyelőre nem kiderített. Bár elfogadtam azt az érvelést, hogy ez a 296 millió forintos költségvetés már tartalmazza a bérfelvezetést. Tehát ha tartalmazza azt az érdekvédelmi szervezeteken keresztül beígért bérfelvezetést ez a 296 millió forint, akkor jogos ez a 12 millió forint céltartalék. Ha ezeknek a végrehajtásához pótforrás jön még, akkor nem valószínű, hogy ez szükséges a Kórház működéséhez.

Azt is meg lehet állapítani a költségvetési előirányzatokból, hogy két tételnél történt lényeges csökkentés az eredeti előirányzatokhoz képest: a közüzemi díjaknál 6 millió forintot csökkentett a Kórház, a gyógyszerköltségeknél pedig 15 millió forinttal. Végignézve a kb. 40 sort a költségvetésben, én máshol nem találtam lényeges csökkentést az előirányzatoknál.

Mindezek alapján én nem vagyok meggyőzve arról, hogy tényleg kell-e a 12 millió forint. Elhiszem, hogy a mostani adósság kiegyenlítéséhez kell, mert túlvállalások lehetségesek az I. negyedévben az előbb említett 13. havi bérkifizetése miatt is, de lehet túlvállalás anyagbeszerzés következtében is — ha készletre is szerez be, mert nagytételben beszerezni olcsón, s akkor nem a negyedéves keretet használja fel, hanem annál lényegesen többet tud felhasználni, illetve használ fel —, de ezek miatt a tételek miatt is érzem annak a bizonytalanságát, hogy valóban meg kell adnunk most a 8 millió forintot.

T r á n s z k y László:

Nagyon nehéz volt követni, amit Alpolgármester Úr elmondott, de információi biztosan bővebbek ezzel kapcsolatban, mint ami a mi rendelkezésünkre áll. Alpolgármester Úr úgy fogalmazott, hogy "nem valószínű", "nem biztos", "ha ezek a dolgok úgy alakulnak", akkor szükséges a 12 millió forint.

De itt most 8 millió forintról van szó, és ennek a konzekvenciáját nem tudtam levonni belőle, hogy ez a 8 millió forint szükséges vagy a 13 millió forint nem szükséges. Igazgató Úr elmondta, hogy az elkülönített tartalék teljes összegét, 13 millió forintot valószínűleg nem szükséges felhasználni. Amit Alpolgármester Úr elmondott, abból nem tudom levonni ezt a konzekvenciát, hogy bizonyos esetek teljesülése esetén már a 8 millió forint is szükséges-e vagy sem.

T ö r z s ö k Károly:

Azért mondtam az előbb, hogy a két sornál, tehát az alapilletményeknél és az illetménypótlékoknál az előirányzat és a teljesítés között 4,2 millió forint rés van. Ennyi maradt benn a kasszában plusz a járadékai; járadékaival együtt ez az összeg 6 millió forint körül van. Tehát, ha az I. negyedévben ennyi maradt, akkor ez éves szinten 25 millió forint.

Dr. N a g y László:

Itt egy óriási tévedésről van szó. Én már kértem, hogy a főkönyvelő és a gazdasági igazgató tisztázza ezt a problémát. Teljesen téves az a felfogás, hogy a 13. havi fizetés el lett osztva több hónapra, s ennek a bruttó vonzata megjelenik. Nem mert ez az összeg ki lett fizetve január hónapban, bruttóként.

A következő a probléma: erre mi az OEP-től felvettünk hitelt. Ennek a hitelnek a havi törlesztése jelenik meg, mint a 13. havi fizetés, de abban már nincs bruttó, abban nincs bent az a bruttó tartalék, amit Alpolgármester Úr emleget. Arról van szó, hogy a bruttója januárban le lett vonva és a felvett hitelt 6 hónap alatt kell törleszteni, és a rublikába havonta mint 13. havi fizetés, a havi törlesztő hitel jelenik meg. De ennek semmiféle hozadéka nem lesz, mert ez egy adósságunk. A másik oldalról valóban az viszont igaz, hogy a bérnél mi az emelt, kb. 20 %-kal számoltunk a bértervezésnél, január elsejétől, mert akkor még úgy nézett ki...

L e s z k o v s z k i Tibor:

De annak még nem volt fedezete. Pedig mi a költségvetésünkbe ezt építettük be.

Dr. N a g y László:

Azért lett a költségvetés-tervezetünk módosítva, mert eredetileg kb. 320 millió forint volt tervezve, és így következett be az, hogy mivel a tervezett bevételeink nagy valószínűséggel kisebbek lesznek, mint a kiadásaink, ezért egy minuszos költségvetést adtunk le először. Ekkor a kifogás az volt, hogy nem lehet egy költségvetési intézménynél minuszos költségvetést tervezni. Erre mást nem tudtunk csinálni, mint fogtuk a kiadási oldalt, és meghúztuk: történetesen a gyógyszernél 15 millió forintot, hiszen valahonnan ezt az összeget el kellett venni. Azért mondom azt, hogy itt egy borzasztó helyzetről van szó, egy ismeretlen bevételre kellett nekünk költségvetést készíteni.

Dr. B a r i c z a Sarolta:

Néhány dolgot szeretnék elmondani, nehogy valakinek az az érzése legyen, hogy valamiféle pocsékolás volt a Kórházban, ha egy tollhúzással meg lehetett 15 millió forinttal kurtítani a gyógyszer számlát.

Statáriális, minimális szintre vittük le a dolgokat, s ráhárítottunk bizonyos dolgokat a betegekre. Mindezt persze megpróbáltuk egy olyan határon belül tartani, hogy törvényteleniséget ne kövessünk el, tehát nem süllyedtünk odáig, ahová más intézmények sajnos — nem önmaguk miatt, hanem a Kormány intézkedései és a finanszírozás miatt — le kellett süllyedni, hogy a beteg az otthonról hozott gyógyszereit szedi be. Mi még itt nem tartunk, viszont feléltük a tartalékokat. Valóban volt az bizonyos raktártartalék, de mostanra ezek a raktártartalékok felélődtek, s nem vagyok benne biztos, hogy ez a helyzet még sokáig tartható lesz, mivel várható egy "robbanás", s ez a "robbanás" nem tudjuk mikor következik be. Akkor következik be, amikor egy nagyon költséges igényű beteg megjelenik, s egyszerűen nem lehet nézni a gyógyszer számlát, hanem 10-100 ezer forintok mennek el, ha azt akarjuk, hogy a beteget megmentsük.

Én ezért arra kérnék mindenkit, hogy álljon emellé a gondolat mellé, hogy mi kapjuk meg ezt a 8 millió forintot. Igaz, 13 millió forint volna a jó, de megpróbálunk racionalizálni, gazdálkodni és nem hiszem, hogy a Kórház ne tenné azt meg, hogyha kiderül az év végén, hogy ez a pénz megmaradt, akkor természetesen az visszaszáll ide, s nem hiszem, hogy az intézmény elpocsékolná ezt az összeget, mivel nem ilyen szellemben élünk.

A Kórház egész csapata megértette azt, hogy itt most nagyon takarékoskodni kell, a létünkről van szó, s megpróbálunk életben maradni. Ehhez az életben maradáshoz szeretnék kérni az Önök támogatását.

D o m o k o s István:

Úgy érződött ki Alpolgármester Úr hozzászólásából, mintha ez a Kórház túl lenne finanszírozva. Van egy gondolatsor az előterjesztés első oldalán: "Sajnálatos módon csak az elmúlt évi költségszinten tervezik az élelmezés kiadásait."; el kell mondjam, hogy ez legalább 30%-os romlást jelent. Tudjuk, hogy eddig is milyen volt a Kórházban az élelmeszer ellátás, ha ezt még tovább csökkentjük, kérdezem: mi lesz?! Amit Alpolgármester Úr

elmondott, úgy éreztem ki, hogy a Kórház túl van finanszírozva, s ez a 8 millió forint nem igazán kell oda. Én azt hiszem, hogy ez egyáltalán nem így van, sajnálatos, hogy ilyen helyzetbe került a Kórház, de nekünk kötelességünk a Kórházon segíteni ameddig tudunk.

Magam részéről javaslom, hogy ezt a 8 millió forintot adjuk oda a Kórháznak.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Alpolgármester úr azt mondta: bizonytalan abban, hogy valóban szükséges-e a nyolcmillió forintot kifizetni.

A következőt szeretném megjegyezni: lehet intézkedni azonnali kifizetésekről, de szeretném ha azt is figyelembe vennénk, hogy mennyi a lehetőségünk, tekintettel arra, hogy a bevételi oldal papíron van tervezve, a kiadási oldalt pedig a valóságban be akarjuk tartani.

A lehetőség cselekvési határokat szab. A mi cselekvési határunk a mai nap déli 12 órakor volt 29 millió forint, ennyi a város kasszájában a pénz. Ehhez várhatóan feltöltésből 15-20 millió forint fog még bejönni, s ha a normál dolgokat a jövő hónap első dekádjában lefinanszírozzuk, a nyári felújítást megkezdjük 12 millió forint szabad pénzzel.

Emlékeztetnék arra, hogy a beruházásokat terveztük hitelfelvétellel, nem a működést, felújítást és egyebeket.

Mindezt azért mondtam el, hogy a döntésnél tudjuk, mennyi pénz van a kasszában és mi várható.

Én indokoltnak a következőt látom: a Közüzemi Vállalat a saját tulajdonunk, amely nem fog felszámolást indítani a Kórház ellen. Az image megőrzése érdekében a kintlévőségnek adjuk oda a 4,8 millió forintot, amiről ma már döntöttünk, de azért egy kicsit türelemmel várjuk már meg a Kórház megtett és megkezdett intézkedéseinek gazdasági hatását. Magyarul fogalmazok: a lépések megtörténtek, de hatásuk még nem mutatható ki forintálisan. Én azt mondom, hogy a gyógyszer kintlévőség és a fenntartási számlák 4,6 millió forintját rögtön ki kell fizetni, de véleményem szerint nem perdöntő most a Kórház - Közüzemi Vállalat közötti elszámolás.

Magam részéről a jelenlegi városi gazdasági helyzetben 5 millió forintnál többet nem tudok megszavazni. Ez az összeg azt a célt szolgálja, amire el van téve. A pillanatnyi helyzetet rendbeteszi, az egyensúlyromlás nem fokozódik. Ha a gazdasági intézkedések folyamatosan végrehajtásra kerülnek, csináljunk egy újabb értékelést szeptember 30-án, és a II. féléves helyi adók befizetése után térjünk vissza ismét arra, hogy a céltartalékból esetlegesen még mennyit szabadítottunk fel.

Dr. N a g y László:

Jelenleg 14 millió forint az adósságunk, ebből kb. 5 millió forint a Közüzemi Vállalat felé, tehát a külső cégeknek 9 millió forint. Azzal a megoldással, amit Polgármester Úr ajánlott azt tudjuk tudjuk elérni, hogy a jelenleg 2 havi elmaradt számláinkból egy hónapot tudunk törleszteni biztosan. A görgetésünk ekkor csak egy hónapi elmaradt számla. Ez rész megoldásnak feltétlenül jó, mert általában 3 hetes számlalejáratok vannak, tehát ezzel az egy hónapi elmaradással már túl nagy veszély nem lesz - mármint ami a kamatoztatást és a behajtási követeléseket jelenti.

Tisztában vagyok a városi kasszával, és ha nincs más megoldás, akkor kénytelen vagyok ezt elfogadni.

B á t o r Antal:

Szeretném pontosítani, hogy az előterjesztésben szerepel a gyógyszerszállítók 2,6 millió forintos számlája és a fenntartási számlán lévő 2 millió forintos összeg, végeredményben 2 tétel. Mindez 3 céget érint: 2 gyógyszerszállítót, míg a fenntartási pénz egy cégnek a pénze, de emelett nagyon sok olyan cég van, akikkel szemben kisebb összegű tartozás áll fenn, de már 1 hónapon túli tartozásokról van szó, pl. az élelmiszerszállító cégek vonatkozásában.

A 4,6 millió forint csak a két legnagyobb tételt fedezné, de mellette még több kisebb adósság van. Könnyen előfordulhat, hogy az élelmiszerszállító cég azt mondja, hogy megszünteti a szállítást vagy csak készpénz ellenében hajlandó a továbbiakban szállítani. Ez már egy image romlás, mert a bizalmat könnyű elveszíteni, de visszaszerezni rendkívül nehéz. Ezért mondtam azt, hogy a 8 millió forintra szükség van, hiszen a 4,6 millió forint csak egy kiemelt tétel.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kérdezem Bátor Antal Képviselő Urat, mint az ad hoc bizottság vezetőjét, hogy a számokat átvizsgálva, az ottani törekvéseket tapasztalva: mit hoz annak a hathónapos hatása, ami intézkedési tervet nekünk a költségvetési rendelet indoklásos részében alapanyagként adott a kórház gazdasági vezetése? Részleteibe nem kívánok belemenni, hogy hány ember lett felállítva a 30 főből? Öt, hat?

Dr. N a g y László:

1996. március 31-ig 17 fő, s ennek bruttó bére 4.951 eFt. Tervezett még folyamatosan további 13 fő, ez 3,3 millió forintot jelent.

B á t o r Antal:

Azt is tudni kell, hogy nem kaptak végkielégítést, megegyezéssel szöünt meg a munkaviszonyuk. Szeretném még elmondani, hogy láttam a számlákat, tudom az összetételét, azt is tudom, hogy a kiemelt az csak három cég a Közüzemi Vállalatot leszámítva.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Mennyi a minimum?

B á t o r Antal:

Nem tudom, én csak a jelentés-készítés időszakának adatait ismerem. De az biztos, hogy a kis élelmiszer-beszállító cégek leállítják a szállítást, ha nem lesznek kifizetve.

T ö r z s ö k Károly:

Megdöbbenve hallottam Dr. Nagy László Igazgató Úrtól, hogy a 13. havi bér kifizetéséhez hitelt kellett felvenni. Kérdésem, hogy a Kórház vezetése mikor döntött, mikor fizette ki a 7,3 millió forintos jutalmat a tavalyi évben? Hiszen számíthatott rá, hogy januárban fizetnivalója lesz.

(Surányi Pál 18.02 órakor visszajött, létszám: 22 fő)

Dr. N a g y László:

A jutalom kifizetésére december hónapban került sor.

Szeretném elmondani, hogy évek óta ezt a szisztémát alkalmazzuk, tudniillik ez egy kamatmentes hitel, és így az egyszeri kiadást el tudjuk osztani 6 hónapra. Ez egy évek óta bevett szokás, az OEP ezt felajánlja, s mi ezt igénybe vesszük, mert így nem egy összegben, hanem hat hónap alatt kell a 13. havi fizetést kifizetnünk.

Szeretném hangsúlyozni, hogy nem arról van szó, hogy mi túlköltekeztük magunkat.

Az áprilisi havi elmaradásaink 3.855 eFt-ot tesznek ki, a május havi elmaradás pedig 5.316 eFt.

A júniusra kapott bevételünk fedezi a júniusi kiadásainkat. Biztosan nem fog nőni tovább az összeg, itt tulajdonképpen az elmaradások rendezéséről van szó.

Ha 6 millió forintnál meg tudunk állni, akkor a május közepéig szóló számláinkat rendezni tudjuk, s akkor egy fél havi elmaradást kell csak

továbbvinnünk. De azt is el tudom fogadni, hogy kéthavi részletben kapjuk meg a nyolcmilliót.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha a második részletet később kapja meg a Kórház, az meg neki nem jó. Velem személy szerint a 6 millió forintban meg lehet egyezni.

M o l n á r László:

Nem értem ezt a hosszú vitát. Itt volt egy anyag, ezt módjában lett volna mindenkinek átnézni, s akinek kérdése volt, azt a bizottsági üléseken megvitatni. Tisztában vagyok a törekvésekkel és azoknak a kérdéseknek a súlyával, melyek Polgármester Úr, illetve Alpolgármester Úr részéről megfogalmazódtak. Tudom azt, tisztában vagyok vele, hogy nem lehet egy kórházat egy önkormányzatnak megfinanszírozni - a bizottsági ülésen elmondtam ezzel kapcsolatos véleményemet. Azt viszont látni kell mindenkinek, hogy az előbb egy laza mozdulattal a város másik vállalatának a tavalyi pénzmaradványból hozzájárultunk, hogy egyenlítsék ki a számlát, ugyanakkor az egész várost érintő kórháznak azt az esélyt sem adjuk meg, hogy esetleg fennmaradjon.

Nekem az a véleményem, hogy ezt a 8 millió forintot adjuk meg a Kórháznak, és a következő 5 millió forint odaítélését kössük ahhoz a feltételhez, hogy a gazdasági mutatói javuljanak. De előfordulhat az is, hogy nem tudnak javítani, mert nemcsak az ő dolguk ez, hiszen attól is függ, hogy milyen lesz a finanszírozásuk - ha jól értettem, ezt még most sem lehet tudni. Polgármester Úr utalt rá, hogy jelen pillanatban 29 millió forint van a kasszában.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Igaz, hogy 29 millió forint van pillanatnyilag a kasszában, de az is igaz, hogy van 14 intézmény, akit finanszírozni kell kötelező jelleggel.

Lesz pénz, ha kipótoljuk hitellel. Zárszámadáskor viszont engem kérnek számon, hogy miért most teljesítettük a kifizetést, amikor a japán hitel beruházása három havi fedezettel indult.

B á t o r Antal:

Javaslatom lenne: a 8 millió forint helyett 6 millió forintot javasolnék, június 6-i átutalással, azzal a megkötéssel, hogy a fennmaradó 2 millió forintot, ha Igazgató Úr úgy érzi, úgy látja, hogy baj van, akkor újból kérje, s akkor mi vállaljuk, hogy a Pénzügyi, Ellenőrző, Vagyongazdálkodási és Ellátásszervezési Bizottsággal megvizsgáljuk ennek a kérésnek a jogosságát. Most tehát a 6 millió forintot javaslom elfogadni, a fennmaradó 2 millió forintot pedig indokolt esetben, kérésre. Ügyrendi kérésem, hogy zárjuk le a vitát és szavazzunk erről a javaslatról.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Tehát most 6 milliót fizessünk ki.

Aki egyetért azzal, hogy a 13 millió forintos céltartalékból 6 millió forintot oldjunk fel, vegyünk ki és június 6-ig utaljuk át a Kórház részére, kérem szavazzon.

A Képviselő-testület 21 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

147/1996. (V.30.) számú képviselő-testületi határozat:

Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete a Várpalota Város Önkormányzatának 1996. évi költségvetéséről szóló 5/1996. (III.20.) ÖR számú önkormányzati rendelete 8. számú

mellékletében a Várpalota Városi Kórház-Rendelőintézet számára működési céltartalékként 13 millió forint előirányzatot biztosított. A Képviselő-testület ezen előirányzat terhére 6.000.000,-Ft (Hatmillió forint) felhasználását engedélyezi a Várpalota Városi Kórház-Rendelőintézet számára.

A Képviselő-testület felkéri a Polgármestert és a Jegyzőt, hogy
- intézkedjenek a döntés végrehajtása ügyében,
- a költségvetési rendelet módosításának előkészítése során e döntést vegyék figyelembe.

Határidő:

*- a szükséges intézkedések megtételére:
1996. június 6.*

*- a költségvetés módosítására irányuló rendelet-tervezet benyújtására:
1996. június 30.*

*Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester,
Dr. Czeidlí István jegyző*

8/5.	Tájékoztató Várpalota város környezeti állapotáról	(124.)
------	--	--------

Dr. Szilágyi Tibor:

A Környezetvédelmi Bizottság mint előkészítő a tájékoztatóhoz a következő módosításokat teszi:

1. A 7. oldal táblázata és jegyzete kihúzandó, mert megtévesztő: irodalmi adat, és nem a mi hulladéklerakó adatunk.
2. Az anyagban szerepel a Peremartoni Vegyipari Vállalat, már nem működik, helyette a gyártelepen gazdasági társaságok alakultak,
3. A környezetszennyező üzemek között a NITROIL is szerepel.

E módosító javaslatokkal, észrevételekkel együtt a Bizottság a tájékoztató elfogadását javasolja 6 igen szavazattal.

A Bizottság ezeken túlmenően 5 igen szavazattal javasolja, hogy a Tájékoztatóban szereplő az utak síkosság-mentesítésére alkalmazott sómennyiség, annak szükségessége, esetleges helyettesítése kerüljön kivizsgálásra. Ennek előkészítője legyen:

- a Városgazdálkodási Iroda,
- a Városrendezési és Kommunális Bizottság,
- a Környezetvédelmi Bizottság.

Leszkovszki Tibor:

Javaslatom a következő, hogy kik vegyenek részt a síkosságmentesítés témájának kivizsgálásában: szerencsés lenne, ha az szakember venne ebben részt, aki ezt csinálja, mert a Városgazdálkodási Iroda nem foglalkozik a szózás intenzitásával, mennyiségével, nagyságával, mert nem erre hivatott, hanem az ezt végző Közüzemi Vállalat illetékes üzemegysége. Javaslom, hogy Orosz László úr és szakambergárdája legyen bevonva ebbe az előkészítésbe, konkrétan a Közüzemi Vállalat, és a két bizottság.

Dr. Szilágyi Tibor:

A javaslatot elfogadom.

Tóth István:

Várpalota Pétfürdői Városrész Önkormányzata 10 igen szavazattal a határozati javaslat elfogadását javasolja.

Sajtó János:

Várpalota Inotai Városrész Önkormányzata 7 igen szavazattal elfogadásra javasolja a tájékoztatót.